

LA PART FORANA

DE L'ILLA I EL TREN

En deu anys, la quantitat de kilòmetres de via de tren s'ha vist reduït en un cinquanta per cent. Aquesta xifra posa en l'evidència que també aquests darrers anys la política seguida respecte del transport col·lectiu a l'illa, no solament ha estat d'una miopia imperdonable, sinó d'una deixadesa evident i lamentable que, en tot cas, ens resulta a molts escandalosa. I això per no usar uns termes no tan suaus però potser més apropiats.

Per contra, al mateix temps s'ha potenciat la carretera i l'autopista, i s'han potenciat, en proporció inversa, la disminució dels serveis de tren, unes línies de transport per carretera que no sempre-- i aquí hi cabria una anàlisi en profunditat per a la qual hi ha dedes--, ha respost a interessos legítims, sinó que més aviat ha col·locat els purament privats per damunt els públics.

Ara bé, no tractam d'establir la prioritat d'un servei, el tren, damunt un altre, la carretera, ni de posar en discussió la necessària potenciació de la xarxa de carreteres de l'illa, sinó que hem d'indicar que una cosa no ha d'implicar la desaparició de l'altra, perquè se tracta de dos procediments --carretera i tren-- que se complementen i tots ens veuríem beneficiats de la seva conjunció.

Però encara hi ha més a dir: vivim uns moments, passam per una època, en què se posa en evidència de cada dia més la necessitat de potenciar els transports col·lectius sobre els transports individuals. L'encariment de l'energia, la congestió del trànsit, etcètera, imposaran en endavant noves formes de resoldre el sistema de transport i, com ja passa als països més avançats, la solució del tren s'imposa de cada dia més en el transport ràpid de viatgers. Just el contrari de la tònica que aquí s'ha donat per bona durant els darrers anys.

Fa temps que molts de nosaltres hem aixecat la veu contra allò que hem considerat no una mostra de progrés sino una autèntica regressió. I han estat moltes les veus que s'han aixecat també a la part forana cada vegada que se suprimia un tros de via o un servei de tren. Però se tractava de lluites contra un estat centralista, els plantejaments i interessos del qual passaven per una meridiana molt distinta dels nostres, i contra això poc hi podíem fer.

Entrem, però, dins la recta d'un camí que ens tornarà l'autogovern, i serem els homes de Mallorca qui podrem decidir sobre els nostres propis problemes. Per això, davant un Consell General que ja ha donat mostres d'interès per aquest tema, volem fer ara arribar la veu i l'opinió de la part forana. I volem manifestar que el tren, un mitjà de transport que Mallorca va aconseguir a darreries del segle, pot i ha d'ésser també un mitjà de transport per al futur. Que la renovació i ampliació del tren no solament és convenient, sinó també necessària, i que la seva potenciació ens haurà de proporcionar altra vegada un sistema de transport més econòmic, més net i més còmode. En definitiva, una cosa més racional per una illa que un dia va ésser la de la calma i que pateix un procés greu de deterioració en la qualitat de vida i en el medi ambient.

V I S I T A P A S T O R A L D E L S R. B I S B E
A L A N O S T R E P A R R O Q U I A

La Visita Pastoral del Sr. Bisbe a la nostre Parroquia, que ha tengut lloc durant els dies 12 i 13 de Gener passats, ha revestit, a aquesta vegada, segons el nostre veure, un aire bastant distint al d'altres visites d'aquest mateix tipus ja que, a la tradicional visita de cortesia típicament burocràtic i quasi triunfalista d'altres èpoques, devem afeigirhi la gran inquietut del Sr. Bisbe respecte a l'escàs interès de molts de cristians per les coses de l'Esglesia, el qual desemboca cap a una progressiva i real perduda de Fe; i a la actitud, entre curiosa i expectant, adoptada per els feligresos de la Parroquia santjoanera, respecte al problema del Tentre, provocat per l'incendi del dia 9 de Novembre passat. Dos fets que han centrat i absorbit, quasi totalment, l'acció del Sr. Bisbe, durant la seva estanci entre nòltros.

En quant al primer del dos fets que comentem, creim que queda claríssima la postura de l'Esglesia i del Sr. Bisbe com a capdeventer d'Ella dins la Diòcesis Mallorquina, si recordem, sobre tot, les seves paraules, durant l'homilia del disabte vespre, quant va dir que ell és, i com a tal vol esser tengut, un cristià entre els altres cristians, els quals creuen en Jesucrist, esperen i confien en Jesucrist i volen viurer d'acord en les ensenyances de Jesucrist, transmeses, a través de l'història, per l'Esglesia i actualitzades, ara darrerament, per el Concili Vaticà II. No dubtem gens que la presència del Sr. Bisbe entre nòltros i la manifestació de les seves inquietuts doctrinals, sociològiques i d'aplicació de les directrius dimanants del mentat Concili, serviràn de toc d'atenció als cristians de la nostre parròquia, de cara, sobre tot al perill que encarna la excesiva materialització de les costums i la actitud indiferent, adoptada per molts de cristians respecte a la religió, en general.

En relació al segon fet, el Sr. Bisbe volgué deixar constància del seu oferiment a la Comunitat Parroquial de Sant Joan, davant tots els estaments socials i humans del poble. Desde els més petits fins als majors, passant per les distintes associacions que volgueren dialogar

amb ell, pogueren captar el seu pensament respecte, no solament al assumpte teatre, sinó, sobre aquest i les altres propietats de la Parròquia, vistes d'una manera global.

El Sr. Bisbe és conscient de les dificultats en què se troba el nostre poble per fer front al problema provocat per l'incendi del teatre; per això, ofereix, com a primera mesura, la quantitat de 250.000.- pessetas, a fons perdut i la possibilitat de habilitar, a través de la Caixa Diocesana i Foica, els crèdits necessaris per finançar les obres que la prudència aconselli fer-hi.

Es conscient, també, el Sr. Bisbe, de que la Comunitat Parroquial de Sant Joan ha de fer-se càrrec de les propietats parroquials, a fi de poder determinar la seva adequada i convenient utilització, per això, propugne la constitució d'un Consell Pastoral Parroquial, format per persones de la nostra comunitat, el qual pugui entendre en tots els assumptes, sobre tot els econòmics, de la Parròquia. Conseqüent amb aquests punts de vista, ell, fent ús de les seves atribucions, confereix a la, ja creada, Comissió Pro-Teatre la personalitat suficient i necessari per emprendre la tasca que ha acceptada i per assumir les responsabilitats que ella requereixca

Devant l'exposició de la problemàtica que viu, actualment, l'església i, vista l'obligació que té cada cristià d'afrontar-la responsablement, nosaltres, els cristians de la Comunitat Parroquial de Sant Joan, pareix que atrevessam un moment idoni per agafar consciència d'aquesta problemàtica, a nivell santjoaner i assumir la responsabilitat de la seva resolució, d'acord amb els medis de què disposam. Aquesta és, al menys en principi, la conclusió a què hem arribat, a través del contacte que hem tingut amb el Sr. Bisbe.

J. Gayá

DEPORTES

Amigos lectores, ya cuando hemos tomado entrada en un nuevo año; llega la hora, de estudiar el balance de resultados obtenidos hasta el momento, por el C.D. San Juan.

Sabemos que el C. D. San Juan ha estado durante todo este tiempo aletargado en un profundo bache, y que todo método empleado, (si es que se ha empleado alguno), para llevarlo hacia arriba, ha fracasado, o mejor dicho si éste está aún en vías de desarrollo, no ha dado aún ningún síntoma de resolución. A causa de éstas i demás causas, el C. D. San Juan está ocupando una de las plazas que dirigen al descenso de categoría al mismo tiempo teniendo un amplísimo y negativo margen de goles, una puntuación aspreritosamente peligrosa y un balance de partidos que da pena.

Jugándose ya la II vuelta el C. D. San Juan ha conseguido resultados de variado sabor de boca: derrota en Muro por 5-0, victoria en su feudo ante el Serverense por 4-0 y ! escándalo ! en Lloseta, llegándose al final de este partido sin conocer exactamente el resultado final. Aún, cuando me disponga a escribir estas líneas, será ¿ 1-2? será ¿ 3-2 ?,.... que será, será el tiempo el que nos lo dirá . Y como dicen: "año nuevo, vida nueva "; de momento como ven todo sigue igual, esperamos que el pronóstico de este refrán se cumpla y nuestro estimado C. D= San Juan se salve al final de la tremenda quemada.

JUVENILES. - En cuanto a la cantera, cabe destacar su línea regular de juego, aunque últimamente haya bajado unos grados. Nosotros creemos que estos grados se han bajado a causa de los últimos encuentros que se lleven disputados y que nuestros jóvenes han jugado sin delantera, sí, sin delantera, porque los goles que conseguían en jornadas anteriores ahora van desapareciendo. Cuando faltan goles falta, todo (emoción, hinchada, moral, etc) y sin estos tres puntos citados, ¿ a donde va un equipo ? ¿ a qué puede aspirar ? . Así que muchachos, buscad el olfato de gol que ostentabais hace pocas fechas y contemplaréis que con esto el destino que tenéis trazado se verá superado con menos dificultad.

Pues ya lo sabéis, nueva garra, nueva moral nuevo olfato y...
! más goles !

Un hinchamás y no un crítico

Amador Bauzá G.

LA EQUIDAD Y UN FAVOR CARO

Con más o menos asiduidad, y por motivos múltiples hemos sido sujetos activos o pasivos de una merced, condescendencia o favor. El favor por naturaleza está vinculado al propio desenvolvimiento de las relaciones sociales, de tal forma que al dispensarlo se experimenta una especie de gozo interior, cuando está inspirado en un móvil altruista. Casi siempre se inspira en esta norma de conducta. De ahí, que como nota consustancial al favor pueda destacarse la gratuidad, más que la reciprocidad.

Ello no obstante, lo que a continuación se narrará, pondrá de manifiesto la merma, cuando no, la quiebra de este principio espiritualista inspirador de la práctica del favor, sin que por otra parte suponga desatención a los principios de solidaridad humana, puesto que la misma se ve robustecida al verse atendidos con carácter preferente amparando los derechos de la víctima de un delito de imprudencia.

La Suprema Instancia Judicial de la Nación por sentencia del 26 de septiembre de 1978, confirmatoria de la que en su día dictó la Audiencia respectiva, condenó a un señor por delito de imprudencia cometido con vehículo de motor con resultado de accidente. El vehículo de referencia, era propiedad de un tercero, que dejó su coche en poder del procesado para custodia, guarda y depósito del mismo con autorización expresa de usarlo cuando lo necesitase; y haciendo uso de ella se produjo el accidente.

La entrega del automóvil en depósito, supone para el depositario guardarlo y restituirlo. En general no puede servirse de la cosa ajena depositada sin permiso expreso del depositante, pues en caso contrario responderá de los daños y perjuicios.

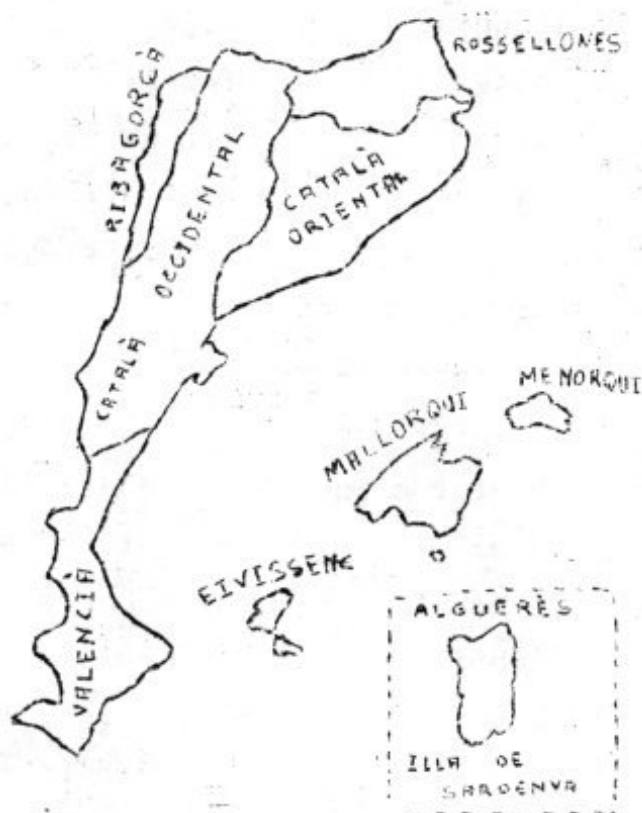
En el supuesto que contemplamos existía como se ha dicho la autorización expresa para usar del vehículo cuando lo necesitare, lo que implica una quiescencia, o, consentimiento del dueño de tipo general, con aceptación implícita de todas sus consecuencias civiles dañosas.

Ante la insolvencia del responsable principal y directo causante del accidente, el dueño del vehículo es condenado en concepto de responsable civil subsidiario. A tal efecto la sentencia razona: Que ciertamente el tenor literal del artículo 22 del código penal establece la responsabilidad subsidiaria contra amos, maestros, personas y entidades, organismos y empresas dedicadas a cualquier género de industrias, por los delitos y faltas en que hubiesen incurrido sus criados, discípulos y oficiales, aprendices, empleados, o dependientes en el desempeño de sus obligaciones o servicios. Mas este tenor literal del código, que parece exigir como base indispensable para la responsabilidad civil subsidiaria, un contrato laboral o mercantil, ha experimentado una notable extensión espiritual, objetiva y social, en el sentido de que la relación entre el responsable penal y el responsable civil subsidiario no es preciso que tenga un carácter jurídico definitivo; es indiferente -añade la sentencia- que la relación intersubjetiva sea gratuita o retribuida, permanente o transitoria; no es absolutamente indispensable que la actividad del culpable redunde en beneficio directo del responsable civil subsidiario.....

Tras la doctrina que sienta dicha sentencia, se reitera por parte del Tribunal Supremo la tesis de una responsabilidad objetiva que prima sobre la subjetiva, con la finalidad de que la víctima del delito no se vea privada de la indemnización por daños y perjuicios, ante la situación de una insolvencia total o parcial, del verdadero autor, en este caso de un delito de imprudencia.

La conclusión a que nos lleva el presente comentario, coincide con la que anuncié en uno de mis primeros artículos: La dificultad en la búsqueda de lo justo. La equidad que se desprende del texto de la sentencia es indiscutible al no permitir que quede en el desamparo la víctima de un delito de imprudencia, pero, por otra parte resulta que la carga de esta equidad hade soportarla crematísticamente, quien no tuvo arte ni parte en la comisión del delito, lo cual invita a una tan seria como prudente reflexión, acerca de si es o no aconsejable considerar el vehículo propio como de uso personal e intransferible, tal cual sucede con la pluma, la mujer y el cepillo de dientes.

Antonio Gual



la nostra llengua

És insuficient reivindicar els drets democràtics des d'una perspectiva individualista. Ni la llibertat ni la igualtat són patrimoni exclusiu de les persones. Els pobles també hi tenen dret i quan no se'ls el reconeix, la fraternitat resulta inviable i es substitueix pel monopoli cultural, el colonialisme interior, el genocidi o l'aniquilament de les comunitats històriques a través del seu progressiu provincialisme. D'aquí ve que reivindicar el dret d'un poble a la seva identitat sigui lluitar per la democràcia i que defensar una llengua amenaçada sigui exigir el respecte que mereix la dignitat col·lectiva d'una societat i el seu dret a la lliure expressió.

És innegable, no gensmenys, que precisament perquè és així sorgeixen obstacles al conreu dels idiomes no oficials. La història és plena de reis, militars, i humils funcionaris que prohibiren als mallorquins, menorquins i eivissencs l'ús normal del seu propi idioma. No cal estranyar-se, doncs, que una subtil identificació entre llengua del poder polític, dels nous rics, dels col·laboracionistes, hagi pogut fer pensar a qualcú que la llengua vernacle sigui marcada per l'estigma de la inferioritat, que la seva mort era inevitable i potser convenient.

Aquest prejudici que els lingüistes han analitzat de forma contundent, és una de tantés conseqüències de la distribució de poder en una societat determinada, de les barreres que el poble ha trobat per prendre consciència de la seva pròpia situació, de l'existència de grups hegemònics que han vegetat parasitàriament sobre una comunitat que els aguantava, els sofria i no tenia la lucidesa suficient per a comprendre la misèria del seu destí d'humiliació i decadència.

Res més lògic, doncs, que el camí del recobrament passés pel rebuig dels greuges soferts, que en recobrar el poble la seva voluntat democràtica i el seu sentit nacional exigís la fi de les servituds en què els havien col·locat els qui volien esborrar-los del mapa de la història. "Els nostres drets, la nostra llibertat particular i la nostra cultura, han estat sacrificats sistemàticament a un mite, a una ficció filosòfico-jurídica que és la de l'Estat-nació" (Yann Fouréré). La llengua, per a una comunitat que reassumeix la seva voluntat col·lectiva, és el símbol de la seva pròpia identitat. Per això ha de combatre una doble batalla: lluitar contra les limitacions legals i econòmiques que la col·loquen en situació d'inferioritat i fer-la pujar a la més alta situació oficial i d'ús a l'escola i en els mitjans de comunicació social.

La reivindicació d'una societat democràtica es recolza així en l'abandó de tota mena de complexes provincions i en la defensa d'una dignitat col·lectiva capaç de convertir-nos autènticament en un poble en marxa. La llengua no és de dretes ni d'esquerres, és el patrimoni comú de tots els grups i classes socials que no renunciïn a ser membres amb ple dret del país balear. D'aquí que aquesta societat es vegi amputada, incompleta, mentre vegi que els seus fills no tenen possibilitat d'aprendre i conèixer el seu idioma nacional, que hi ha persones i institucions que el proscriuen i el maltracten, que la llei del diner tracta d'arraconar-la com una simple espolada de lirisme i nostàlgia sentimentaloides. Enfront d'aquesta pretensió, una consciència ben formada sabrà valorar sempre el profund sentit polític que suposa el fet que, en ofendre una llengua, s'ofén tota una cultura i tot un poble.

SA DRAGONERA

Aquests dies torna a esser notícia i preocupació l'illa de Sa Dragonera. El moviment "TERRA I LLIBERTAT" i la "COMISIO DE DEFENSA DE SA DRAGONERA", protagonitzen diverses manifestacions i accions encaminades a impedir de totes a totes que l'empresa PAMESA urbanitzi Sa Dragonera.

Convendria aclarir qui són aquests grups i que pensen per tal de no induir a la gent a la confusió.

El grup "Terre i Llibertat" és un col·lectiu de tendència àcrata anarquista que per mitjà de l'acció directa (ocupació de l'illa, passacarrers, festes i manifestacions de denúncia) lluita perquè s'acabi per sempre a Mallorca el negoci de l'especulació i d'aquesta manera salvar lo poc que queda de Mallorca que encara no estigui hipotecat i destruït.

"Sa Comisió de Defensa" és una agrupació de partits polítics, centrals sindicals, entitats culturals i ciutadanes i grups excursionistes que s'han reunit amb un sol objectiu que els és comú: la defensa de Sa Dragonera contra tot tipus d'urbanitzacions, encara que no es descarti la possibilitat d'extendre la lluita per salvar tots els indrets de Mallorca amenaçats per l'especulació.

Els criteris que informen als uns i als altres són els de que la nostra societat, que viu en una naturalesa ja completament desequilibrada, com és el cas de Mallorca, no pot tolerar més atemptats per part de la iniciativa privada, ni de cap altra iniciativa, contra el medi ambient, per benefici propi i en contra de tota la col·lectivitat mallorquina.

Això no és cap idea extravagant d'un grapat de peluts i barbuts, si no una sol·lució d'emergència per aturar el procés de desfeta general que pesa damunt Mallorca si segueix el model econòmic d'expansió "desarrollista" que hem sofrit fins ara. Les conseqüències de tot això estan a la vista. I els primers afectats són precisament els pagesos.

Durant aquests anys passats hem vist com tota la voluntat del govern i de l'administració ha estat la d'ajudar a la indústria turística, de tal manera que avui res no compta a Mallorca com no sigui el turisme. L'agricultura, per falta d'estímul i per una escanda-

losa competència forana ha quedat reduïda a la més simple expressió. Els pobles de l'interior s'han anat buidant de joves, que han passat a servir als turistes o fan de picapedrers. . A més a més, debut a la febre especuladora de les immobiliàries i propietaris de terrenys rútics que no fan de pagesos, les terres de conreu, boscs i muntanyes s'han posat a un preu astronòmic que fa que els autèntics pagesos no puguin agrandir els terrenys de conreu, motiu per el qual han d'abandonar les poques terres que tenen i ocupar-se d'altres coses. Però és que si el procés urbanitzador no s'atura i no es limita dràsticament l'adquisició de terrenys i segones residències per part dels ciutadans o gent no pagesa, el que resta d'agricultura a Mallorca desapareixerà definitivament.

Crec, en consciència, que és precisament el pagès el més interessat en que s'aturi tot això: Autopistes, pedreres incontrolades, Portland, urbanitzacions, segones residències, segons aeriports i tots els desastres que nos venen damunt. L'agricultura necessita molts d'espais lliures perquè fructifiqui l'esforç del pagès. I aquests espais són cada cop més petits i cars a Mallorca.

Els qui no volem hipotecar el futur de Mallorca, hem d'ajudar a que Sa Dragonera no s'urbanitzi. No perquè Sa Dragonera serveixi per l'agricultura, que no serveix per això, però Sa Dragonera, a part d'esser una illa ecològicament important de la Mediterrània Occidental, ha esdevingut un símbol de la lluita del poble de Mallorca contra l'especulació, l'engany i un model econòmic que ens du a la catàstrofe.

Si els pagesos volen veure el seu futur amb un poc d'esperança, el primer que haurien de fer és lluitar fort i no et moguis contra tot el que els perjudica. Sa Dragonera, com a símbol, demana l'ajuda de tots.

Bernadi C. Company

CONSERVACIO DE L'ESTRUCTURA DE LA TERRA

Durant mil·lions d'anys la terra ha sostingut, la vida damunt el planeta sense ésser llaurada; i durant mils d'annys aquesta mateixa terra ha alimentat l'home civilitzat que l'ha conrada sense conèixer l'arada amb pales fins fa ben poc.

Si observam l'exuberant vegetació dels boscos o l'infinita fertilitat de la terra de conreu (sempre que li tornassin alguns elements que li robaven de les anyades) mantenguda intacta durant segles i segles, sense que la capa superficial de la terra fos conviada amb la del subsòl, hem de pensar que, des del punt de vista agrari, no es necessari girar la terra de conreu per aconseguir bones collites.

Diversos experiments han demostrat que sols en el cas d'haver d'enterrar fems o restes de vegetació que pel seu gros tomany dificultarien les feines de posar a punt per a la sembra, està justificada una llaurada amb arada de pales. I quan es giri la terra, mai ha d'ésser a massa fondària, a fin de no posar fora de l'alcanç de les rels la terra fèrtil que hi ha a la superfície.

Vàries son las vantatges del cultiu de la terra sense capgirar-la:

1ª.- Amb la mateixa potència, emprant subsolador, s'aconseguirà remoure i afluja la terra a molta més fondària que amb arada de pales.

2ª.- Emprant cultivadors, i no arada, es podrà tenir la terra igualment neta d'herbes i a punt de sembrar, amb gran estalvi de temps.

3ª.- Per altra part, l'ús del rotovator, a terres sense pedres, permetrà capolar i mesclar tota vegetació morta o viva, o fems, amb una capa superficial de la terra, que serà el sosteniment de la fertilitat natural, augmentada per l'artificial dels abonos químics; aquest no actuen a molta fondària o sense el complement de substàncies orgàniques.

4^a.— L'arada amb pala espenya l'estructura del terreny, en molts de casos, dificultant la vida biològica necessària per a transformar l'humus en matèria assimilable a les plantes; perquè, si la terra es massa seca, s'alcen grans terrossos que es recequen al sol i al vent i, si plou poc, seràn difícils d'esterrossar; i si es massa blana s'alça una llanca també difícil d'esmenuçar, i si hi ha bona savó, sovint queda massa estufada, a on no es podràn aferrar les rels noves, si al sembrar no s'ha pitjada.

Així que cal usar l'arada sols quan es necessari i mai massa fonda; l'ús adequat d'arada, cultivadors, rotovator i d'altres eines permetrà amb menys esforç tenir la terra a punt, afavorint l'oxigenació per a la vida subterrànea sense destruir inútilment la matèria orgànica i controlant gran part de les herbes dolentes. El conreu podrà ésser un poc més rentable.

J. Estelrich.

CALENDARIO

ELECTORAL

Día 31 de Enero.— Proclamación de Candidaturas por las Juntas Electorales Provinciales.

" 1 " Febrero.— Proclamación de las listas electorales en el B.O.E. y en los Boletines Provinciales.

" 7 " " .— Comienza la campaña electoral que terminará el día 27 de Febrero

" 23 " " .— Termina el plazo para votar por correo, que había comenzado el día 21 de Febrero.

" 1 " Marzo.— Votaciones.

" 2-3-4 " .— Plazo para incinerar los votos por correo llegados a fuera plazo.

" 7-8 " .— Escrutinio general por las Juntas Electorales Provinciales.

VIDA PARROQUIAL

Balance demográfico: Diciembre.

El balance que ha experimentado la demografía en esta localidad, durante el mes de diciembre, ha sido, el que aquí, presentamos.

MORTALIDAD:

02/12/78 Bernardino Font Miralles "De Son Dixopta" a la edad, 70 años

26/12/78 Antonia Ana Jaume Sastre a la edad de 79 años.

La mortalidad ha sido mínima en este mes respecto a los anteriores.

BAUTIZOS:

13/11/78 Guillermo Bauzá Fiol

16/11/78 Magdalena Fiol Alzamora.

26/11/78 Catalina Barceló Roig.

Recibieron el sacramento del Bautismo el: 31/12/78.

MATRIMONIOS:

El balance matrimonial de este mes ha sido el siguiente:

08/12/78 José Ramón Esteban Gil (Palma) Catalina Concepción Picornell Bauzá (Sant Joan).

12/12/78 Climente Picornell Bauzá (Sant Joan), Margarita Company Vaquer (Sant Joan).

NACIMIENTOS:

Durante el mes de diciembre, en nuestra localidad, no ha nacido ningún niño.

BALANCE DEMOGRAFICO DE 1.978:

Mortalidad.....	40
BAUTIZOS.....	17
Natalidad.....	13
Matrimonios.....	11
Déficit.....	27.

NOTICIAS PARROQUIALES:

"Nit de Maitines".

Costumbre, en la agenda, personal de cada sanjuanense, asistir a "Ses Maitines".

Este año como el pasado, hay, que dividir las, en dos sesiones; en primer lugar, aunque todo llevaba a la misma meta, podemos señalar el concierto ofrecido por la Coral donde se ofrecieron varios villancicos para dar entrada a la solemne misa, que le seguiría. En ésta, también se puede resaltar la intervención de la Coral con canciones apropiadas a estas fiestas, al igual que la magnífica y tradicional actuación de "La Sibilla".

"BALANCE PARROQUIAL".

El Sr. Párroco, D. Gabriel Ferriol Antich, con motivo del AÑO NUEVO informa a los feligreses del movimiento parroquial y diversas actividades desarrolladas durante el año 1978 y de las que se proyecta realizar el año entrante.

--OBRAS DE FORMACION RELIGIOSA!--

Durante el año 1978 se han desarrollado un curso de catequesis para los niños de la Primera Comunión; otro, para los alumnos de E.G.B.; otro, para los treinta y siete jovencitos y jovencitas que se preparan para recibir el Sacramento de la Confirmación. Un grupo de muchachos y muchachas han participado en los diferentes encuentros y actividades del movimiento juvenil diocesano "Hem d'anar més lluny".

Además de otras actividades pastorales de tipo general se ha dado un gran impulso a la publicación "Full Dominical".

--OBRAS DE FORMACION LITURGICA--

La Coral de Sant Joan con su presencia en las funciones litúrgicas, especialmente, en los funerales y principales actividades, ha contribuido en gran manera a su esplendor.

No menos importancia tiene el grupo de cantoras que participa en todas las misas dominicales y días laborales, un numeroso grupo de lectores de la Palabra de Dios que colaboran en las diferentes funciones litúrgicas.

--OBRAS DE ADORNO Y LIMPIEZA--

En primer lugar hay que mencionar las Religiosas que cuidan de los ornamentos, limpieza y adorno del Altar Mayor, Capilla del Santísimo y de la Sacristía.

De gran valor y utilidad hay que calificar a los cinco grupos de mujeres y muchachas que por turno cuidan de la limpieza semanal del Templo Parroquial.

Cinco también son los grupos de muchachas que semanalmente y por turno cuidan de la limpieza y adorno del Santuario de Nuestra Señora de Consolación.

--CUESTION ECONOMICA--

La Parroquia, gracias a la espléndida colaboración de los fieles, ha podido llevar una vida económica desahogada. He ahí el resumen:

Gastos ordinarios.....	273.142'00	ptas
Restauración-torre del campanario....	85.959'00	"
Compra-pararrayos-Templo Parroquial..	60.918'00	"
Colectas-extraord.-Domund-Hambre-etc.	137.125'00	"
T O T A L...	557.144'00	"

--AÑO NUEVO--1979.-

Se tiene programado continuar los cursos de catequesis que se venían desarrollando.

Referente a las obras materiales: Instalación del pararrayos en el Templo Parroquial y un repaso general a toda la instalación eléctrica de la Parroquia, pero la atención especial estará centrada en la reedificación del solar que fue el Teatro.

--VISITA PASTORAL DEL SR. OBISPO-- D. TEODORO UBEDA GRAMAJE.

Los días 12 y 13 de enero con los siguientes actos:

Viernes, 12.- Tarde, a las 3,30, visita a los alumnos de la Escuela de E.G.B.

Por la noche, a las 8, reunión con la Comisión para las obras del Teatro.

Sábado, 13.-Por la mañana, a las 10, reunión con las Religiosas de los diferentes conventos del Arciprestazgo.

Por la tarde, a las 4, visita al Santuario de Consolación.

A las 6, reunión con el grupo de jóvenes que se preparan para la Confirmación.

A las 7,30, misa concelebrada con el Sr. Obispo para los fieles. También se tiene programada la visita a varios enfermos y ancianos y también aprovechar algún espacio libre para saludar a las distintas Asociaciones.

Juan Bauzá Roig

ENTRE IMAGINACIO I REALITAT

Una persona de Sant Joan amb un bon feix d'experiència, arreplegat dels nombrosos anys de viure, observar, escoltar i deixar viure, em contà una història; sembla que forjada dins la seva imaginació a base de les dades, els esdeveniments i els fets que han passat aprop i enfora de la seva realitat. Aquesta narració es llarga i rica en detalls socials, humans i econòmics, tan intensa que amb el seu argument s'en podria escriure un llibre, i serviria, també, de tema a una obra de teatre.

D'aquest conte, un vertader conte didàctic, n'he fet una abstracció, exposant aquells punts de la trama argumental que he considerat més bàsics e importants per revelar la intenció de l'exposició. M'ha animat també a fer-ho, també, la lliçó, que per a nosaltres, s'en pot extreure d'aquesta narració:

"En un poble, situat dins la plana d'un camp fecund, la riquesa de l'esforç i el treball de tots, així com la conseqüent condescendència de la terra, es va repartir entre unes poques famílies de la localitat. Aquesta acumulació dels bens més substancials en un nombre reduït de mans no fou fruit de l'atzar, ni d'una millor capacitat intel·lectual o física d'uns pocs. Res de tot això, aquesta desigualtat era resultat d'haver-se establert dins aquella societat una selecció social regida per una llei, que ni era biològica ni fisiològica, sino cultural, per mig de la qual es generaven classes d'homes.

Hi havia, en aquest poble, una tradició per la qual aquells que tenguessin bens suficients, podien dispondre de persones per treballar a les seves ordres, a canvi d'un sou que tant sols evitàs que aquests treballadors es morissin de fam o fred. Aquesta facultat d'unes poques persones, que pot ésser entesa com un abús de llibertat amb l'administració dels bens que la terra i la vida ens ha donat, era transmesa, per herència, de pares a fills.

Aquest privilegi era gelosament salvaguardat per aquestes famílies. Tant es va aguditzar en elles aquest instint de supervivència que per dintre el seu cap va nèixer la idea de que eren superiors en tot a les persones sotmeses a les seves decisions. Quan la vida so

cial es complicà i fou necessària la creació d'una administració pública, aquestes famílies s'apoderaren del poder, en nom del qual començaren a regir i a legislar. Insegures en aquesta estructura, que reforçava considerablement el poder que tenien ja abans, tingueren que constituir una força armada per a repelir i aplestar qualsevol intent d'in subordinació per part de la gent sotmesa.

El caràcter paternal, tutorial i sacerdotal d'aquestes famílies, exercit damunt la resta de la població, va anar degenerant a mesura que aquests privilegiats comprenien la llibertat d'acció i de decisió que anaven adquirint. Aquesta sort els tenia que conduir al deliri. La consigna de realitzar el bé de la comunitat s'oblidà; la consecució del qual, tanmateix, no havia interessat mai, i si en un temps es tractà de servir a aquell bé comú, no molest, era per la pressió d'uns imperatius morals abans que per vocació o convicció. Però ara la febre de l'egoisme va posar l'administració del poder en funció exclusiva dels propis interessos. Es va entrar, ara més que mai, dins una fase de malversió dels bens i de servitud i explotació de la gent despossida.

L'activitat econòmica, en aquell poble, va anar retrocedint molts dels seus habitants tingueren que emigrar. Paral·lament s'havia anat descuidant el cultiu dels valors socials, culturals i cívics. Molt menys es va intentar estimular les persones a trobar maneres per crear formes innovadores i aptes d'evolució econòmica i social pel poble, el destí del qual quedà a l'arbitrarietat d'unes poques famílies opulentes.

El descuit deplorable en la promoció dels valors culturals, al no encaixar amb el seu ésser i veure, valors que haguessin contribuït a suscitar un esperit crític, de prospecció i solidaritat entre la gent, acabà amb la consciència de poble que es posseïa abans.

Arribats a aquest extrem, res interessà a ningú. Dels emigrants, un elevat percentatge eren joves; aquells a qui més tenia que interessar el futur del poble, estaven compromesos amb el seu propi futur; als vells sols les interessava sobreviure amb el mínim de preocupacions, dret que no s'hi podia negar.

Aquest poble, a poc a poc, va anar confiant la seva administració a un poble més potent veïnat seu. Els interessos polítics i econòmics de les poques famílies opulentes varen persistir, al pactar aquestes amb les que ostentaven el poder i la decisió en el poble veí.

Aquest procés d'anul·leció com a poble fou tant violent, que aquesta localitat perdé el seu nom en el mapa polític i geogràfic d'aquell país."

Josep Roig. Gener-79

PREMSA FORANA

El passat dia 20 de desembre tingué lloc a Inca una reunió de treball per redactar els estatuts pels quals s'ha de regir la futura Associació de Premsa Forana. Després de varies hores de treball quedà perfilat el borrador; se nombrà una comisió per seguir-hi fent feina: Gaspar Sabater, Manuel Picó i Santiago Cortés.

Assistiren les publicacions: Dijous (Inca), Sóller, Felanitx, Flor de Card (Sant Llorenç, d'Es Cardessar), Vora Mar (Peguera) i Sant Joan.

B I B L I O T E C A

Dada la proximitat de l'inauguració de la biblioteca pública del Centre Cultural se demana a tots els qui tinguim qualche llibre de la biblioteca del Teleclub pensin a tornar-los quant antes millor.

També se demana als qui tinguim intenció de cedir llibres a la nostra biblioteca, augmentant així les possibilitats al poble per posar-se en contacte amb la cultura, se comuniquin amb noltros per que dar d'acord.

Ben agraïts a tots.

LA CONSTITUCION Y EL NO

Por Dios y por España, por una Patria en paz y justicia, millones de españoles nos hemos mostrado en reciente Referéndum contrarios, con nuestro !NO! a la vigente Constitución. Por Dios y por España los mismos que votamos !NO! iremos a las urnas, en las próximas elecciones generales del 1 de marzo para con nuestros votos, junto a los de otros muchos miles de españoles, al fin desengañados de la farsa en el Poder, conscientes del peligro marxista-separatista que nos amenaza irreversiblemente de seguir el actual proceso socio-político nacional, tratar en estos comicios de impedir el suicidio de la Patria.

Por encima de cualquier personalismo o diferencia concreta, por encima de cualquier apetencia de poder o representación, se encuentra nuestra decisión solemne, libremente tomada, de ser un bloque que, dentro de nuestras propias peculiaridades y respetables divergencias asociativas, se siente solidario con la historia de la Patria.

Los españoles que sientan en su corazón la llamada de la Patria y la necesidad de una nación con justicia nos hemos unido y abrimos nuestros brazos a aquellos que sientan el mismo orgullo de ser españoles por encima de cualquier otra circunstancia,

para lograr, en la medida de nuestras fuerzas y en razón a nuestro propio valor y voluntad de triunfo, conquistar, en esa fecha del 12 de Marzo los ascaños precisos para en el Senado y en el Congreso dar público y legal testimonio de nuestra acción y pensamiento.

Nos unimos los del !NO!, y cuantos conciudadanos nos secundan, para el mejor servicio a España en la tarea que se nos ofrece en este momento clave, tendente, con nuestra anim de y firme presencia en los colegios electorales, a asegurar un futuro de honor y dignidad para todos los que componemos la colectividad nacional. Y esto sin reservas de ninguna clase para todas y cada uno de los que formamos ese compendio de pueblos enraizados en nuestra geografía, que orgullosamente llamamos España, nuestra Única Patria, en la Historia y en nuestro corazón.

Vamos a ir con total decisión y fe al campo de juego que se nos ha impuesto, nos guste o no, en razón a nuestros ideales y a nuestras firmes convicciones filosóficas y políticas, Vamos a ir a las urnas en defensa de la Patria con esperanza en el valor de las conciencias y en la razón de nuestro deseo de servir a España. Vamos a defender una bandera tradicional, unas virtudes eternas, unos ideales irreversibles en esta ocasión que se nos presenta.

Tenemos que demostrar a los enemigos de siempre, a los marxistas, a los separatistas, a los esclavos del internacionalismo comunista y capitalista que España no muere y que hay millones de españoles dispuestos, en el terreno que se les ofrece, a luchar en todo momento y en toda ocasión, porque la Patria como tal no desaparezca, porque Cristo siga siendo oficialmente nuestro guía. Y el primero de Marzo es una de estas fechas decisivas en que tenemos que luchar unidos sin duda alguna

UN PATRIOTA.

PASATIEMPOS

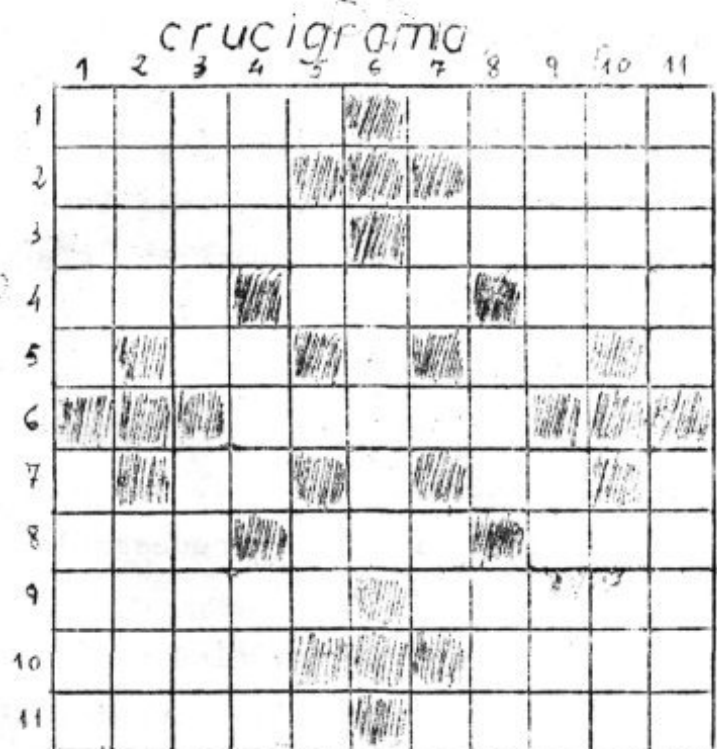
por Sección Juvenil

B	A	C	E	G	I	K	M	L	N	G
E	B	D	F	H	I	A	L	M	N	R
B	O	H	C	U	R	R	E	S	P	Q
B	R	S	T	T	U	Q	I	V	X	L
T	O	C	I	P	I	N	Y	Z	I	A
O	B	L	B	C	R	D	E	M	F	G
U	L	B	B	P	A	L	A	H	I	J
D	E	K	T	E	N	A	Z	A	S	L
B	M	S	I	T	S	P	Q	R	N	O
N	E	N	O	P	Q	R	S	T	U	V
D	E	B	E	R	B	I	Q	U	I	X

SOPA DE LETRAS

Busca siete nombres
de herramientas

PASATIEMPOS



ADIVINANZAS

- 1.- Doy al cielo resplandor
cuando cesa de llover
abanico de colores
que jamás podrás coger
- 2.- Di de que se trata:
hay una en Gerona,
dos en Barcelona
y tres en Tarragona.

HORIZONTALES.- 1- Sólo en su espacio- Secreción líquida del riñón. 2- Vale canjeable por dinero- Plural de consonante. 3- Italiano- Abstención de co mer y beber. 4- Perro- Número cardinal- Cloruro sódico. 5- Terminación verbal- Nota musical. 6- Pone en circulación papel moneda. 7- Municipio noruego- Escuché. 8- Tienda de bebidas- Utensilio- Entregar. 9- Obedece- Planta ginciberácea de semillas medicinales, 10- Cobertizo para el ganado En Marruecos, estandarte, banderín. 11- Persecución enconada- Ría gallega

VERTICALES.- 1- Está en determinado espacio o lugar- Derribe. 2- Comunica ción diplomática- Tinta verde de los alquimistas. 3- Vano, inútil- Planeta 4- Verdura- Cabeza de ganado- Yunque de platero .5- Símbolo de Brahma- Dios egipcio. 6- Cebra montés. 7- Contracción- Regala. 8- Monarca- Caren- te de belleza- Océano. 9- Seducida, engañada- Figura de falsa deidad. 10- Niño pequeño- Propietarias. 11- Arrasó, devastó- Perfume, fragancia.

SOLUCIONES DEL MES DE NOVIEMBRE

Sope de Letras.- jacinto, begonia, dalias, azucenas, alelí, margarita, li-
rio, rosas, lilas, clavel.

CRUCIGRAMA.- Horizontales.-1- Imanera. 2- Uní- Alo. 3- Ana- Adobada. 4- Fonética- In. 5- Ani. 6- Me- Et. 7- Eme- Ore. 8- Tu- Inodoros 9- Evitara- Ajo. 10- Era- Abo. 11- Asearla.

SOLUCIONES DEL MES DE DICIEMBRE

CRUCIGRAMA.- Verticales.- 1-Viles- Herés. 2- Iris- Lino. 3- Gamas- Dejar 4- Ana- Evo- Aso. 5- Sa- Os. 6- Yolas. 7- Fa- An. 8- Uva- Ase- Oca. 9- Rosas- Digan. 10- Inés- Tala. 11- Lasos- Palas.

coses de la vida

L'home, primerament feia les coses senzilles de la vida sabent el motiu, causes, conseqüències i finalitats per a les quals les realitzava. Per exemple, la cerimònia nupcial era de vital importància en els temps en què una tribu necessitava, per a la seva subsistència, braços per a la feina, guerrers, caçadors, caporals, dones, etc. D'aquí que el casament en si, tractàs d'ajudar a realitzar el millor possible aquestes finalitats. S'iniciava amb un ritu religiós perquè els déus donassin forces i ventures als contraents, després les danses fàliques, el menjar si el bon beure ajudaven a la bona execució (desde el seu punt de vista) dels actes sexuals, en part incompresos, i en part necessaris per a la subsistència del grup.

Tot això ha anat degenerant i modificant-se, fins arribar a l'actualitat en què, de qualque manera, segueix el mateix procés: cerimònia religiosa, vestits adornats, tiberi, ball, música,....., i a pesar de que la finalitat profunda sia la mateixa que en els temps primers, crec que pocs grups o individus admetrien obertament aquests motius (tal volta ni tan sols s'ho hagen plantejat) i ens donarien uns altres: que hi ha unes costums, que tots ho fan així, que la societat imposa una sèrie de normes que els súbdits han de complir perquè tot vagi bé aparentment, encara que la persona individual es senti agafada amb unes xerxes de les quals no pot escapar.

Abans era el mateix home el que s'imposava les pautes de conducta i maneres de fer: ara ens les imposen i les acceptem. Aquí està la diferència. I el qui està més inmers dins el fang és el qui menys se'n tem, o més poc ho vol reconèixer.

Uns dels temes que apassionen més als estudiosos d'avui dia són l'educació i la cultura popular, perquè precisament l'home s'està percatant que les coses de cada dia les anam fent de manera no lliure, sinó imposada pels dominadors actuals que les col·loquen en les nostres mans d'una manera molt generosa i l'home sense aturar-se a pensar si són bones o no, si les entén o no, si li convé o no, les va reproduint automàticament.

I per a combatre aquesta degeneració social, el camí a seguir és el de l'educació, que possibilitarà a les persones per a recobrar l'identitat perduda y poder seguir la seva evolució natural i lliure, com a poble i com a individus.

Joan Morey.

UN INCENDI

EN UN POBLE PETIT

Que els pobles petits tenim moltes, avantatges damunt les ciutats, no hi ha cap sociòleg que ho discuteixi, i tots els que en un poble petit vivim, perquè hi tenim canostrà, la família i el treball, el caviure; quan, per feines baixam a Ciutat, frisam de tornar a canostrà i hi tornam amb el cap plè, del renou i del trui.

Al costat de lo que tenim de bó i d'avantatges, nos falta qualche servei, que avui per avui, no té cap poble petit. Em referesc a un servei de contra incendis.

El cas del cine-teatre de Sant Joan i l'altre d'una botiga-magatzem d'electrodomèstics de Sancelles, són una mostra fresca. En poques setmanes, a una i altra part, milions i milions de pèrdues.

Amb el cas de Sant Joan, pot esser que a Sancelles també, han quedat demostrades algunes coses:

1.- El veïns, el poble en plè, han sortit al carrer amb el desig d'ajudar. Avui com abans, encara hi ha soliraritat al pobles.

2.- Davant el teatre de Sant Joan, aquella dematinada del 10 de novembre darrer, 200 homes romangueren travats, sense poder fer res, veient amb desesperació, com el foc s'ho anava menjant tot.

3.- Que ciutat està enfora i que el foc no espera, i que, pertant quan arribaren els bombers, quedava poc per salvar.

Es veritablement admirable que no hagi molt més incendis, als pobles petits i a la ruralia.

Perquè als pobles petits, encara queden moltes cases velles, amb sòtils de canyissada, que prenen com "l'esca en cas de foc."

Queden moltes cases, que al costat de la vivinda hi ha els sostres i graners on es guarda la palla i el gra.

I al costat de la vivinda, unit a la vivinda, s'hi tenen els estables on hi romanen els animals domèstics, on s'hi acaramulla la palla, el farratge sec.

Lleyna (caramulls de llenya seca) per les necessitats de calor de la casa.

Amb totes aquestes matèries, el foc es fàcil d'encendre i estendre. Això quan ess referim al recinte del poble.

I a fora vila?, al camp?. Heu vist mai un sementer d'ordi o blat encès?. Es un quadre vertaderament dramàtic.

Avui més que mai, es molt bo de fer que s'anyada es pegui foc. Perquè, des de que s'ha estès la utilització de les màquines s'espera que el gre i el tronc, siguin ben secs per collir-los. Vet aquí es perill del foc.

Fins ara, els piròmans (¿qui són ells?) l'han presa amb els pinars i en les zones que podrien dir turístiques. Fins ara, els pinars de l'interior, del centre de Mallorca, han estat respectats pel foc.

¿Fins quan estarem tranquils els pobles petits, rurals de l'interior?

A Sant Joan, (a Sancelles crac que també) estavem tranquils, fins que ho hem tocat amb les mans.

A qui pertoca es prevenir i apagar el foc en el pobles petits i en el camp?.

S'han plantejat, aquest problema, els Ajuntaments?

S'han plantejat, aquest problema, les Cambres Agràries?.

S'ha mentalitzat a la gent del perills?

S'ha ensenyat o entrenat a cap grup de persones, perquè amb eficàcia puguin apagar el foc quan es presenti?.

Son respostes que hauriem de cercar tots. Respostes no, el que fan falta son remeis. I presu: Abans de que tenguen un altre sinistre com el del cine-teatre. Abans de l'estiu

Miquel Florit

SE AGRADECERA A TODAS AQUELLAS PERSONAS O ENTIDADES QUE DESEEN CEDER LIBROS, PUBLICACIONES, REVISTAS, FOLLETOS, etc, PARA ESTA BIBLIOTECA; QUE EN UN FUTURO INMEDIATO ESTARA AL SERVICIO DE TODOS LOS INTERESADOS, LO COMUNIQUEN CUANTO ANTES A ESTE CENTRO.

EN CADA UNO DE LOS EJEMPLARES QUEDARA CONSTANCIA DEL DONANTE SI ASI LO DESEA.

Gracias anticipadas.

AGENDA LOCAL

A mesura que ens acostavem a les festes de Nadal; de Cap D'Any i entraven dins el mes de Gener de 1979, s'anaven realitzant; i produint en el nostre poble una sèrie d'actes i notícies; d'uns i d'altres en volem deixar ressenya:

LA CORAL DE SANT JOAN, oferí el dia 26 de Novembre un concert en el poble veí de Montuïri, protagonitzant un dels actes de la festivitat de Sta Cecília, que en el dit poble, se celebra en honor de la patrona de l'art musical. En aquesta mostra de polifonia es pogué escoltar per l'auditori, que amplia l'esglèsia parroquial, una primera part ocupada per música clàssica i d'aire nadalenc i una segona de música popular, arrabassant nombrosos aplaudiments al públic. La coral fou dirigida alternativament per Joan Company i Joan Barceló.

A la nit de Nadal i a la festa religiosa-tradicional de les Maitines la Coral oferí en el nostre poble, a l'Església, un petit concert de cançons nadalenques, abans d'iniciar la commemoració religiosa del vespre, que també comptà amb els cants d'aquesta coral, acompanyada vocal i instrumentalment per alguns membres de la Coral Universitària.

ELS CERTAMENS DE NADAL. - Constància també volem deixar d'una sèrie de certamens que amb el patrocini i organització del Centre Cultural, s'han celebrat a rel de las festes de Nadal. Aquests van ser: targetes nadalenques, betlems, diapositives i fotografia, la convocatòria dels quals intentà motivar a les persones interessades locals i del país a cultivar aquestes respectives aficions, i al mateix temps oferir al poble l'oportunitat de rebre una comunicació artística

Hi ha que senyalar que aquests objectius no han tingut el resultat d'efectivitat en quant a participació i expectació que s'esperava d'ells. Si bé cal fer algunes consideracions:

- Concurs de targetes nadalenques. Quedà, la participació a ell, centralitzada en els escolars, notant-se a faltar les obres dels majors. Una exposició que fou mínimament visitada, i aollida amb desinterès i fredor: potser s'hagi convertit en un concurs rutinari

- CONCURS DE BETLEMS. Participació mínima. Tant sols cinc obres es presentaren a concurs, però no per esser poques, mançà la qualitat artística, la creativitat i la imaginació, reproduint i conservant alguns les maneres i el gusts tradicionals de realitzar el betlem en el poble, rebutjant la utilització dels materials elaborats del mercat.

Es una expressió artística-popular que estendria que fomentar adequadament i cercar-li un marc apropiat per fer de que el públic pugui rebre aquesta comunicació artística, i no quedar sense receptors dins l'anonimat de les cases. Una possible solució podria esser: muntar un taller exposició d'aquestes obres en un local públic.

- CONCURS LOCAL DE FOTOGRAFIA. Cap obra es presentà a aquest concurs convocat expressement per als autors locals. Aquesta actitud pot esser un indicador de que ja són història aquells temps en que a Sant Joan existia una notable afició cap a l'art fotogràfic. Si és així, seria interessant descobrir a qué respon aquesta apatia, per tal d'acertar amb els estímuls més adequats. No és bó, que en un poble es perdi o decaigui una forma d'expressió artística. No obstant, si un dia ens decidim a analitzar algunes de les supostes causes d'aquesta manca de participació tant en aquest com en altres concursos, entre elles hi pesarà molt la passivitat i atrofia de la creativitat que fomenta la societat actual.

- CONCURS PROVINCIAL DE DIAPOSITIVES- El concurs més fecund de l'aplec dels celebrats durant el Nadal. S'hi presentaren 13 autors, amb 29 col·leccions i 136 diapositives. Mançà la participació sent joanera.

Les obres de gran varietat temàtica, registraren un elevat nivell de qualitat, acusant diferències importants tant en quant a les tècniques emprades com en el fet artístic que en elles es plasava.

Referent al veredict del Jurat, podem ben d'aludir al descontent manifestat per cert sector, que criticà el que se seguís premiant una línia d'art ja gaudonada en anteriors edicions i al mateix temps proposava, per tal d'aconseguir un judici que integri un espectre més ample de punts de vista, completar el Jurat, reunint a més d'aquesta a altres tendències.

Els premis en els respectius concursos foren els següents:

TARGETES NADALENGUES:

- 1er i 2º curs E.G.B. (- 1er premi: Margalida Grimalt Matas
(- 2º Premi: Bàrbara Antich Morey
- 3er, 4º, 5º curs EGB (- 1er premi: Bartomeu Company Pérez
(- 2º Premi: Rafel Company
- 2ª etapa E.G.B. (- 1er premi: Toni Gomis Barceló
(- 2º premi: Isabel Matas Ginard.

CONCURS DE BETLEMS:

- 1er premi: Maria Bàrbara Gayà Font
- 2º premi: Guillem Magro Bauzá
- 3er premi: Joan Bauzá Roig
- Accèssit : Joan Jaume Bou

CINQUE CONCURS DE DIAPOSITIVES:

- 1er premi: A l'obra titulada "Fantasia"
- 2º premi: A l'obra amb el lema "Libertad de Expresión"
- 2er premi: A l'obra titulada "Naves"

Una vegada obertes les pliques, resultaren esser els seus autors, respectivament:

- Andrés Negre Estarellas
- Jaume Aleñar Alemany
- Joan Toni Sastre

S O C I E D A D L E C A Z A D O R E S

ta localidad, y en la que se dieron cita un gran número de simpatizantes. El orden del día se centraba principalmente en la elección de la Junta Directiva que, después de hacerse la votación quedó de la siguiente manera:

PRESIDENTE - Juan Nicolau Grimalt
VICE-PRESIDENTE - Juan Matas Gayá
SECRETARIO - Juan Sansó Roig
VICE-SECRETARIO - Antonio Ferriol Comis
TESORERO - Juan Rebasa Florit
INTERVENTOR - Miguel Fullana Bergas
- Guillermo Bauzá Barceló
(Guillermo Catalá Nigorra
(Andrés Galmés Bauzá
VOCALES... (Juan Bauzá Barceló
(Juan Bauzá Gayá
(Sebastián Mayol Estrany
(Antonio Nicolau Company
(José Sorrell Bou

Informó Juan Reboredo que se había cerrado el año con un superávit que pasan las cien mil ptes y que durante este año (1978) se había manejado más de un millón de ptes.

Seguidamente Juan Nicolau informó de las actividades realizadas durante este acabo año y de entre las que cabe resaltar varias reuniones en la Federación Balear de Caza para la elaboración de un anteproyecto de Guardas Federados para Baleares; asistencia a una mesa redonda en Lluçmayor en representación de las Sociedades de Mallorca donde se expusieron los problemas de la caza así como también el tema de los cotos privados. Así mismo en cuanto a las actividades deportivas también la local se cubrió de méritos, así como la participación de un cazador y un juez de esta local para el campeonato de Baleares de Caza puntuable para el Campeonato de España. Finalmente se sirvió un vino español para todos los asistentes.

FRANCISCO MAS.

CURS D'EDUCACIÓ PERMANENT D'ADULTS

La Direcció General de Desenvollop Comunitari del Ministeri de Cultura ha programat uns cursos d'educació permanent d'adults per balears que es realitzaran seguint el mètode ECCA (classes gravades en cassettes, complementades amb l'orientació d'un monitor). S'ha delegat al Centre Cultural de Sant Joan per organitzar en el nostre poble un d'aquests cursos que s'impartirà en el seu local. Amb aquest curs del mètode ECCA es pot aconseguir tant la primera alfabetització com la preparació immediata al títol de Graduat Escolar o al Certificat d'Estudis.

A ell s'hi poden inscriure totes les persones, dones com homes, majors de 14 anys. Els grups que es formaran no podran superar el 15 alumnes.

Demanen a totes les persones que s'hi vulguin matricular que se dirigisquin al Centre Cultural.

R E Y E S

Vinieron otra vez los Reyes de los chiquillos en animada cabalgata, precedida por la banda de cornetas y tambores. Muchos regalos para grandes y pequeños, entregados en el portal de la iglesia de nuestro pueblo.

S A N A N T O N I O

Un año más el pueblo de Sant Joan honró al patrón de los animales. En la víspera del santo más de una docena de "foguerons" calentaron la fría velada por las calles. Se habían encendido a última hora de la tarde, siendo visitados por el "dimoni", la banda de cornetas y tambores y obsequiados con una garrafa de vino por la Obreria del Sant. Los cantos, "ximbomba" y jolgorio animaron hasta la entrada la madrugada. El día de la festividad destacaron las "carroses" de tracción animal, entre ellas la de los quintos que sólo se consideró de segunda categoría a pesar de su glosa escrita en ella

" Diguem Visca Sant Antoni

amb so mocador en el coll

y amb so so d'as picarol

farem fugir el Dimoni "

Por la noche animada velada de gloses a cargo de Planisi y Colombrans.

METEOROLOGIA

MES NOVEMBRE.-

DIA	6	9	10	11	19	24	25	26	28
QUANTITAT	0'5	2'3	0'2	19'6	0'8	5'8	25	7'2	0'4 ltrs.

El mes de novembre es va registrar un total de 61'1 litres.

El temps va esser bastant bó, facilitant les labors del camp; la pluja va esser ben arribada ja que un poc de sevor no es mai de demés.

Les temperatures calmades i el vent poc notable.

Es va destacar una important "gelada" a finals de mes.

MES DECEMBRE.-

dIA	3	18	19	20	21	22
QUANTITAT	0'2	2'5	1'2	3'9	9'8	0'5 litres.

El mes de domembre va esser pobre en pluja, en total 18'1 lts.

Durant aquest mes va predominar el bon temps. En lo que se refereix al vent ha estat bastant calmat. També gelades importants no han fet acte de presència.

R E S U M D E L A N Y 1 9 7 8

Durant aquest any es va registrar un total de 611'9 litres repartits de la següent manera:

Mes de	GENER.-	88'6	
"	FEBRER.-	34'2	En resum ha estat un any bastant plo-
"	MARÇ.-	36	guer, ja que se mitja normalment oscil.la
	ABRIL.-	117'9	entre 400 i 600 litres. Es destacaren com
	MAIG.-	69'1	a més plujosos els mesos de Abril i Octubre.
	JUNY.-	10	En quant a les temperatures, en general
	JULIOL.-	1	no molt extremes, amb un hivern no molt
	AGOST.-	1'3	fred, però sí un estiu bastant calorós.
	SETEMBRE.-	14'9	
	OCTUBRE.-	155'7	
	NOVEMBRE.-	61'1	
	DECEMBRE.-	18'1	

ESTACIO SANT JOAN 11 BAR COMPANY

Joan Roig

SANT JOAN

Boletín informativo del "Centre Cultural de Sant Joan".

C/. Belisario 13.

Depósito legal P.M.2-1979

Enero 1979 N.º 78

Director: Carlos Costa Salom

Equipo de Redacción:

Miguel Gayá Bauzá	Guillermo Florit	Juan Morey C.
Juan Bauzá Roig	Arnaldo Bauzá Sastre	Bernardino Company
José Estelrich	José Roig Bauzá	

Portada: Arquitectura rural per Biel Bonnín.

COLABORADORES:

Juan Gayá Matas	Sección Juvenil
Un Patriota	Miguel Florit H.
Juan Roig Bauzá	Antonio Guel
	Francisco Mas

PROIECIDORES DE SANT JOAN.-

D. Miguel Estelrich.	Ayuntamiento de San Juan
D. Miguel Fuster.	D. Juan Bauzá Antich
D. Gabriel Ferriol	D. Ramón Gayá Carbonell
Dña. Antonia M. Soler Gayá	Dña. Francisca Gayá de Chacártegui
D. Antonio Matas Bauzá	D. Juan Oliver de Mayá
D. Fulgencio Rosselló de Son Guel	D. Rafael Soler Gayá
D. Lluís Alemany Vich	D. Francisco J. Senmenat
Dña. Margot Christoffer	d'Els Calderers.
Dña. Micaela Verger Vda de Rosselló	Dña. Antonia Bauzá Camps
D. Francisco Camps de Sa Bastida	Dña. María Camps Vda. de Oliver
	Dña. Antonia Camps Vda. de Truyols

NOTAS DE LA REDACCION.-

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, pero no necesariamente la de los que en él trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción responsable de las faltas que en ellos pudieran existir.

